

Επικήδειος από τον Γραμματέα του Σωματείου Ελεύθερη Κυθρέα
 κον Ανδρέα Παπαβαρνάβα

Με τη ψυχή πλημμυρισμένη από ανείπωτη θλίψη, μαζευθήκαμε στον ιερό τούτο χώρο συγγενείς, γνωστοί και φίλοι, για να κατευοδώσουμε στην αιωνιά του κατοικία τον αείμνηστο, τον αγνό πατριώτη Χριστόδουλο Πέτσα.

Ο Χριστόδουλος γεννήθηκε στη Χρυσίδα το 1915 από τις ξακουστές οικογένειες Χ' Πέτρου Πέτσα από τη Βώνη και Χ' Αθανάση από τη Χρυσίδα.

Μαθητής στο δημοτικό και στο Παγκύπριο Γυμνάσιο και στη συνέχεια φοιτητής στο Παγκύπριο Διδασκαλείο, ήταν πάντοτε μεταξύ των αρίστων συμμαθητών του.

Διορίστηκε δάσκαλος το 1937 και δικαίως σε μερικά χρόνια προήχθη σε Διευθυντή Α' Τάξεως. Γι' αυτόν το διδασκαλικό έργο ήταν λειτούργημα, ήταν ιερά αποστολή με κύριο χαρακτηριστικό το τόξευμα χαρακτήρων και η μετάδοση γνώσεων. Γνώμονάς του οι μαθητές του να είναι τίμιοι, εργατι-

κοί, προοδευτικοί, να προσφέρουν στην κοινωνία, να αγαπούν και να υπερασπίζονται την πατρίδα, τη θρησκεία, την οικογένειά τους.

Νέος, συνέδεσε τη τύχην του με την καλόψυχη, την τίμια, την ενάρετη και καλή οικοκυρά, την κα Κατίνα, γόνο των ξακουστών οικογενειών της Κυθρέας, των Λευτέρηδων και των Πιέρηδων. Ευτύχησαν να αποκτήσουν τρία παιδιά, την Ανθούλα, τον Μιχάλη και τον Πέτρο που αναδείχθηκαν στην κοινωνία και τους χάρισαν εγγόνια και δισέγγονα, γαλιουχημένα και αυτοί με τα Ελληνοχριστιανικά ιδεώδη.

Την τελευταία εικοσαετία, από τις 2 Αυγούστου του 1986, που είχα την τιμή και την τύχη να είμαστε σε τακτική επαφή, ο Χριστόδουλος Πρόεδρος και εγώ Γραμματέας του Προσφυγικού Σωματείου Ελεύθερη Κυθρέα, γνώρισα και τον πραγματικό άνθρωπο Χριστόδουλο. Θαύμασα και εκτίμησα την εθνική, τη θρησκευτική, την πολιτιστική και την κοινωνική του προσφορά.

Ξεχωριστή η ειδικρίνεια, η τιμιότητα, η τυπικότητα, η εργατικότητα, η ευθύτητα του χαρακτήρα του και γενικά η ανθρωπιά του.

Τώρα και 31 χρόνια όμως, έπασχε από μίαν ανίατη αρρώστια. Ναί, έπασχε από την αρρώστια που λέγεται «Νόστος», δηλ. επιστροφή στον τόπο του, στην πολυαγαπημένη του Κυθρέα, στον τόπο που γεννήθηκε, έμαθε γράμματα, ανδρώθηκε, έκαμε οικογένεια, στην κοινότητα που πρόσφερε πάρα πολλή, που ανάδειξε πολύ καλούς μαθητές, που πότισε το χώμα της με τον τίμιο ιδρώτα του.

Νυχθημερόν προσευχόταν και ήλιπιζε να του χαρίσει ο Θεός τη χαρά που έδωσε στον προφήτη Συμεών, να πει και αυτός το «Νυν απολήεις τον δούλιον σου, Δέσποτα ...».

Όταν στις 30 Μαΐου του 2003 η Ποιητιστική Κίνηση Περιοχής Κυθρέας τον τίμησε ως πνευματικό Δημιουργό της Περιοχής Κυθρέας, σε προσφώνησή μου είπα: «Είμαι βέβαιος, πως ο κ. Πέτσας, παρά τα 88 του χρόνια, μόλις ακούσει – και όλοι το ευχόμαστε να γίνει σύντομα – πως επιτεύχθηκε μιά δίκαιη και βιώσιμη λύση του Κυπριακού και μπορούν να επιστρέψουν ελεύθεροι οι πρόσφυγες στα σπίτια τους, ο κ. Χριστόδουλος, ωστόσο ο προσφυγικός κόσμος ετοιμασθεί και ξεκινήσει με τα αυτοκίνητά του για τον τόπο του, για τα πατρογονικά του σπίτια, αυτός θα ξεκινήσει αμέσως πεζός και αν τυχόν αποκάμει, έστω και «αρκουδιστός» θα φθάσει πρώτος στην Κυθρέα και θα αναφωνήσει το «Νυν απολήεις τον δούλιον σου, Δέσποτα, τώρα που είδαν τα μάτια μου το σπίτι μου και πάτησαν τα πόδια μου τα άγια χώματα της Κυθρέας».

Δυστυχώς, αζέχαστε Χριστόδουλε, ο πόθος σου δεν εκπληρώθηκε. Ευτυχώς, δεν επισκέφθηκες την Κυθρέα με το άνοιγμα των ψευδοσυνόρων από τον πανούργο Ντενκτάς και έφυγες με την εικόνα της πανέμορφης, της καταπράσινης Κυθρέας.

Να είσαι όμως βέβαιος πως ο πόθος σου θα πραγματοποιηθεί, σύντομα θα ελευθερωθεί ο τόπος μας, οι πρόσφυγες θα επιστρέψουν στα σπίτια τους και τα παιδιά σου θα μεταφέρουν τα οστά σου για ν' αναπαυθούν στον πατρογονικό σου τάφο.

Εκ μέρους όλων των μελών του Σωματείου Ελεύθερης Κυθρέας, σε κατευοδώνω και σου εύχομαι: Αιωνία σου η μνήμη.